No. 64. **1841.**

VLISSINGSCHE COURANT.

Zaturdag **29 Mei.**

NIEUWSTIJDINGEN.

DUITSCHLAND.

FRANKFORT, den 23 Mei. Graaf de Liedekerke Beau-
rt, de Nederlandsche gezant bij het hof van Rome, eeft den 12 dezer, in eene afzonderlijke audientie, afheid van den Paus genomen, naardien hem verlof gegeven is om naar 's Gravenhage te reizen, waar hij, zoo gezegd werd, aan de onderhandelingen over het conordaat deel moet nemen. Te Rome hield men zich, olgens andere brieven, overtuigd, dat deze onderhandengen met niet geringe moeijelijkheden te worstelen zullen hebben.

— Bij de openbaren verkoop der nalatenschap van den ardinaal *Fesch*, heeft alles wat van *Napoleon* afkomstig as ongeloofelijk hooge prijzen gegolden, meestal op hoop n daarmede in Frankrijk voordeel te doen.

— De begrafenis van den onlangs te Rome overledenen orst *Piombino* heeft aanleiding tot groote beweging onder et volk gegeven, dat zijn overschot met luide verwenschingen volgde, om dat hij als een gierigaard te boek ond, die niets voor het algemeen welzijn deed. Daartegen heeft de volksmenigte aldaar van ouds de gewoon-, het overschot van weldadige aanzienlijken met tranen n gebeden tot het laatste rustplaats te begeleiden.

— Van de Italiaansche grenzen wordt geschreven, dat *Joseph Bonaparte*, die de toestemming erlangd heeft m zich te Genua neder te zetten, aldaar een prachtig leis is gehuurd; hetwelk velen vreesden dat weldra de ameelplaats van alle aanhangers der Bonapartistische rtij zou worden.

ENGELAND.

LONDEN, den 23. Mei. De *postcriptum* van den ourrier des *Etats Unis*, dd. 26. April bevat het onderaand berigt:

Gisteren avond is New-York in verslagenheid gestort or het berigt van het dagblad *Polyanthus*, meldende et vergaan van de stoomboot *President*. Volgens de *Polyanthus* is deze tijding te Philadelphia aangebragt door pitein *Schultz*, van het driemastschip *Thomas Cope*, omende van Bremen, die moet verklaard hebben, op n 16. April onder allerlei wrakhout gezien te hebben ne sloep, waarop de naam *President*, een gegaloneerde ed en een man aan eene spar gebonden; een sloep in zee bbende doen zetten deed kapitein *Schultz* den man daar nen nemen, doch dezelve werd dood bevonden.

FRANKRIJK.

PARIJS, den 23 Mei. Een nieuw dagblad, getiteld *la rculation* geeft de volgende bijzonderheden nopens eene derneming bij welke Frankrijk, Belgie, Nederland en jeren geacht kunnen worden gelijk belang te hebben. et plan bestaat in het, op de reeds bestaande water wegen, stellen van eene geregelde dienst, die zich zonder losg of overscheping van Parijs naar Bazel zou uitstrekken, n weg nemende over Rotterdam. Rotterdam het tusschenpunt zijnde, zou de weg genomen worden, van rijs de Seine langs, voorts de Oise, Aisne, de tot kaal gemaakte Aisne, het kanaal der Ardennes en de Maas an Rotterdam; van Rotterdam den Rijn op tot aan el. Deze weg, die niet minder is dan van 375 oude ijlen zou slechts 20 dagen vereischen, in plaats van schen de 98 en 120, die de schepen er tegenwoordig benoodigd hebben, wanneer zij den weg over zee neen en van 30 of 40 dagen wanneer zij de kanalen volt. De prijs zou 50 pCt. beter koop zijn dan het tewoordige transport. Tot deze vaart zal gebezigd worden nieuw model van ijzeren stoombooten, die met groote art door eenen stoomsleper gesleept zouden worden.

— Men schrijft uit Oran, dat zevenhonderd Arabieren, lke tot een der geregulierde bataillons van *Abd-el-Kader* hoorden, zich aan de voorposten vertoond en hunne penen nedergelegd hebben.

— In het zoogenaamde *Quartier Latin* woont een schoenmakers-gezel, met name *Donatien Tallandier*. Nog omstreeks een half jaar geleden, nam de hupsche knaap een zijner bloedverwanten, een oud man, die vroeger den naam had gehad van gegoed, ja zelfs rijk te wezen, maar die thans, uit het gasthuis komende, in de uiterste armoede gedompeld scheen, uit medelijden bij zich in huis, hem, in weerwil dat hij het zelf niet breed had, naar zijn best vermogen verzorgende. De grijsaard is in Februarij ll. gestorven, niets, zoo hij verklaard had, nalatende dan een oud boek, hetwelk hem in zijne ellende dikwerf tot troost geweest was; op zijn doodbed vermaande hij *Donantien* er ook van tijd tot tijd in te lezen. Vergeefsche vermaning; *Donantien* had nooit een enkel woord kunnen lezen, en het legaat bleef veracht in eenen hoek zonder iemands aandacht te trekken. De baas, bij wien *Donantien* werkte, kwam mede kort hierna te overlijden, niets nalatende dan eenige schulden, eene dochter en eenen zoon, op wien het lot gevallen was van als conscrit te moeten marcheren. *Donatien* maakte zijn hof aan het meisje, beide waren even rijk, want beiden hadden niets; zijn aanbod werd aangenomen en de dag tot het huwelijk bepaald.

De bruiloftsdag daar zijnde, begreep de bruidegom zich zoo veel mogelijk te moeten adoniseeren en te dien einde laat hij een kapper komen en moest het haar eens in zijn leven gekruld. De papillotten werden met zoo milde hand aangelegd, dat men weldra papier te kort had. Daar herinnert *Donatien* zich zijn legaat, hij haalt het boek en geeft het aan den kapper, om er met volle hand uit te scheuren. De *Figaro*, die zich eenigzins op geleerdheid beroemt, wil het werk ten minste kennen, slaat het boek open en roept eensklaps uit: Mijn Hemel wat een geld! en gij huist op een zoldertje!" Hij wijst den knaap een bank-biljet van 1000 franken, op een der bladen geplakt nu zoeken zij verder en vinden nog veertien zulke briefjes. *Donatien* grijpt het boek, vliegt naar zijne bruid en aanstaande zwager en roept: « Hoezee! weg met alle zorg! ziedaar 2000 franks om een plaatsvervanger te nemen voor mijn zwager, die mijn compagnon zal zijn, en tot uithangbord zullen wij nemen: IN HET GOUDEN BOEK."

— Voor den raad van discipline van het 4. legioen der nationale garde verscheen dezer dagen de heer *Gobsec* als beklaagde; met deftige beleefdheid nadert hij de balie, een glimlach zweeft op zijne lippen: Mijne heeren, ik heb de eer u mijn compliment te maken; hoe staat het met uwe kostbare gezondheid? — *President*: De heeren regters bedanken u, doch er is thans geene kwestie van onze gezondheid, maar van u: sinds eenigen tijd betrekt gij de wacht niet meer? — *Gobsec*: Door mij naar de ligchamelijke en morele gezondheid mijner regters te informeren, vervulde ik slechts de pligten der wellevendheid . . . ik ben een buitengewoon vereerder der beleefdheid en der goede manieren, wier wetboek zij is. — *President*: Dit mag u niet beletten uwe dienst te verrigten. — *Gobsec*: Gij stelt mij in groote verlegenheid; als ik u zeg dat zulks het mij belet, zoo is dit bijna een *dementi* . . en dit strijdt lijnregt met de beleefdheid. Intusschen moet ik, om de waarheid te zeggen, verklaren dat goede manieren en het wachthuis onvereenigbaar zijn. — *President*: Hoe zoo? *Gobsec*: stelt u voor, dat ik eens de wacht heb betrokken, een enkel maal . . (gelach). Ik berouw het zeer (algemeen gelach.) Ik verschijn op de plaats der mairie, maak mijnen cammeraden mijn compliment, als de adjudant mij plotseling bij het ledergoed vat en zegt: *fourrez-vous dans le tiroir!* (plaats u in het middelste gelid). Ik kende de beteekenis van het woord *tiroir* niet, en antwoordde dus, al mijne energie zamenvattende: "adjudant, houdt gij mij voor eenen vadermoorder? — *President*: Onder *tiroir* verstaat men het tweede gelid van het middelste peloton. Gewoonlijk plaatst men aldaar de kleinste personen. — *Gobsec*: "Als ik niet zoo gelukkig ben, de lengte eener boonenstaak te bezitten, zoo is zulks nog geene reden om mij bij de kleederen te pakken. De beleefdheid zegt: men heeft handen om, de dingen aan te vatten, niet de menschen. Maar dit ging nog door; aan de wacht gekomen, roept men: nommer 5 op post. Ik had er niet op gelet; op eenmaal roept mij de luitenant toe: In 's duivels naam kom dan buiten, nommer 5! — ik heet niet nommer 5, antwoordde ik; ik heet *Gobsec*. De naam dien gij mij zoo even geeft, zou doen gelooven dat ik tot eene loterij behoorde, terwijl ik daaraan geheel vreemd ben. (Algemeen gelach). Maar kom toch buiten, *raisonneur* — herhaalde de officier — en ga op uw post! — O, zeide ik bij mij zelven, de beleefdheid verbiedt te vloeken en driftig te worden! Die officier zou wel doen, als hij hare voorschriften nog eens herlas. — *President*: Maar in dat alles is niets dat met de beleefdheid strijdt. — *Gobsec*: Hoe kan men zoo iets zeggen! Maar met den korporaal was het nog veel erger: toen hij mij voor den schildwacht gebragt had, dien ik aflossen zou, riep hij mij op zeer gebiedenden toon toe: *schouder 't geweer! presenteer 't geweer!* (vrolijkheid.) Toen ik zag dat het op zoo bevelenden toon opgenomen werd, wist ik niet wat te doen . . . men moet overtredingen der beleefdheid niet aanmoedigen. — *President*: Hoe had hij dan, naar uwe meening, moeten zeggen? *Gobsec*: Hij had moeten zeggen: « Wilt gij zoo goed zijn, mijnheer, het geweer te schouderen." (geschater) Had de korporaal mij zoo toegesproken, dan zou ik gezien hebben wat ik doen wilde. (Nieuw gelach).

In weerwil dier kritiek van de min of meer ruwe manieren der nationale garde, werd de vriend der beleefdheid tot 24 uren gevangenis veroordeeld.

NEDERLANDEN.

's GRAVENHAGE, den 25. Mei. In de zitting van de Tweede Kamer der Staten-Generaal van heden waren 51 leden, en HH. Exc. de minister van justitie en binnenlandsche zaken, tegenwoordig. De beraadslagingen werden geopend over het wetsontwerp, houdende bepalingen over de gestichten voor krankzinnigen en de wijze hunner opneming in en ontslag uit dezelve.

Nadat eenige leden zich met het ontwerp vereenigd hadden, is door Z. Exc. den minister van justitie betoogd, dat eene spoedige en tot hun herstel strekkende behandeling der hulpbehoevenden het hoofdoogmerk daarvan was, en zijn de geopperde bezwaren wederlegd. Tot stemming overgegaan zijnde, is het ontwerp aangenomen met 41 tegen 10 stemmen. Tegen hebben gestemd de heeren *Hooft*, *Huydekoper*, *van Rappard*, *Modderman*, *de Jonge*, *Luyben*, *van Akerlaken*, *Warin*, *van Meeuwen* en *van Nagell*.

De Centrale Afdeeling heeft verslag gedaan op het ontwerp van wet, betrekkelijk de onteigening ten algemeenen nutte, waarin nog eenige nadere wijzigingen gebragt zijn. De beraadslagingen over dat ontwerp worden bepaald op aanstaande donderdag, des morgens ten half elf ure.

Tot dien tijd wordt de vergadering gescheiden.

BREDA, den 24 Mei. Gisteren namiddags omstreeks 5 uren had alhier een verschrikkelijk ongeluk plaats. De Generaal-Majoor *Bagelaar* zich met zijn rijtuig en familie buiten de Ginneken poort willende begeven, had het ongeluk, door het breken der strengen en hierdoor voortrukken der paarden, voorover uit het rijtuig te storten, en dusdanig aan het hoofd verwond te worden, dat Z. H. Ed. Gestr., niettegenstaande alle mogelijke, zoo door heeren militaire als burgerlijke geneeskundigen aangewende hulp, onder het smartelijkst lijden, reeds vóór elf ure des avonds is bezweken.

VLISSINGEN, den 28 Mei. Gisteren morgen ten 11 ure arriveerde alhier met het Koninklijk jagt *de Leeuw*, Z. K. H. de Prins *de Joinville*, hebbende in Hoogstdeszelfs gevolg de Baron *Bois le Comte*, chargé d'affaires va Frankrijk bij ons Hof.

Na door Hunne Excell. de Vice-Admiraal Directeur en Kommandant der Marine, alhier, de Gouverneur dezer Provincie, de Generaal Provincialen Kommandant, alsmede door den Heer Burgemeester dezer stad en verscheidene militaire en civiele autoriteiten te zijn begroet, maakte Z. K. H. dadelijk een aanvang met het in oogenschouw nemen van het alhier gevestigd belangrijk maritime etablissement.

De voornaamste magazijnen en werkplaatsen en de zich op stapel en te water bevindende schepen, werden door Z. K. H. en Hoogtsdeszelfs gevolg met zeer veel belangstelling bezigtigd, bij welke beschouwing, die van de uitgebreide kennis en welwikkend oordeel van den Prins zoo wel getuigde, als van deszelfs bedaard en voorkomend karakter, men zeer dikwerf het genoegen had Hoogstdeszelfs tevredenheid te mogen vernemen.

Circa ten 2 ure verliet Z. K. H. en gevolg de Werf, en namen, begeleid door Hunne Excell. de Gouverneur en Generaal dezer Provincie en door den Luit. Kol. Plaatsel. Kommendant dezer stad, een gedeelte der vesting in oogenschouw. Z. K. H. vertrok daarop om het ter reede liggend Fregat *de Ryn* en het aan de overzijde gelegen Breskens te bezigtigen, waarna Hoogstdezelve om 6 ure de reede verliet.

Bij het opkomen en verlaten van de reede en vóór en na het bezoeken van het Fregat *de Ryn* werd Z. K. H. door dat Fregat telkens met 21 kanonschoten begroet; een gelijk salut werd van de vesting bij het binnenkomen en verlaten gegeven, alsmede van het fort te Breskens, toen de Prins den oever aldaar verliet; — het stoomjagt heeft bij het verlaten der reede met een contra-salut geantwoord.

Van 's Rijks gebouwen wapperde de Nederlandsche vlag, en op de Fregatten *de Ryn* en *de Euridice* woei de Fransche van de voortop; mogt de gelijkheid van kleuren, in hunne aan hen toegekende taal, heen wijzen op zoodanige overeenstemming van gevoelens, waardoor het maatschappelijk belang der beide natiën worde behartigd en bestendig gemaakt.

— Ter Secretarie der Stad liggen ter lezing van een ieder, de conditien en voorwaarden, waar naar op dingsdag den 15 junij 1841, en volgende dagen, des voormiddags ten 10 uren te Zevenhuizen zullen worden geveild en verkocht, een gedeelte der Landen, gelegen in de drooggemaakte Zuidplas van Schieland, uitmakende de sectien A. B. C. en I.

— Blijkens kennisgeving van heeren burgemeester en wethouders der stad Leiden, zal Z. M. die stad op Dingsdag den 1 Junij met een bezoek vereeren.

— Volgens eene statistieke opgave, is de bevolking der provincie Vriesland, gedurende een tijdvak van honderd zes en twintig jaren, van 129,539 tot 227,859 zielen aangegroeid, en alzoo met 90,320 zielen vermeerderd.

GEMENGDE BERIGTEN.

De Fr. afgevaardigden hebben het handelstrakt. met Nederland met eene meerderheid van 199 tegen 63 stemmen goedgekeurd — De smokkelhandelaars op de Zwitsersche grenzen maken aanstalten om het aan de beambten der douanen moeijelijk te maken, door eene vaste dienst van luchtballen, tot het drijven van hun ongeoorloofd beroep te organiseren. Met gespannen nieuwsgierigheid ziet men uit naar de tegenmaatregelen, die door de directie der douanen zullen genomen worden. — De prins *van Lichtenstein* heeft door een val van het paard zijn arm gebroken. — Het grootste gedeelte van de belangrijke machinenfabriek van wijlen *John Cockerill* te Seraing, gaat naar Weenen. — De ministeriele crisis zoo in Engeland als in Spanje, blijft voortduren. — De koning van Zweden, *Bernadotte*, heeft last gegeven om zijn geboortehuis te Pau te koopen, en aan die stad te schenken, mits hetzelve latende onderhouden, en er oude militairen kosteloos in te laten wonen. Eene hinderpaal is slechts in den weg: de eigenaar vraagt voor het oude bouwvallige huis slechts 80,000 fr. Men weet niet of de ex-republikeinsche soldaat zooveel geld er voor over heeft. — Beroepen te Amsterdam do. *Reinier Posthumes Meyjes*, te Sneek: een verademing vóór vele in vrees verkeerende zieltjes. — Ook heeft Z. M. te Utrecht eene kudde schapen in oogenschouw genomen en eenige hoefijzers met belangstelling bezigtigd. (*U. C.*) — Sedert de invoering van het matigheids-genoodschap te Londen zijn aldaar 2814 biertapperijen gesloten. — De Prins *de Joinville*, heeft zijn leedwezen betuigt niet langer in Amsterdam te kunnen vertoeven: is voornemens nog eens terug te komen. — *Mehemed-Ali* heeft het Engelsche gouvernement vriendelijk verzocht van de eer verschoond te mogen blijven om een korps troepen, hetwelk zij langs de weg der roode zee naar Indie wilde zenden, door Egypte te laten trekken. De Pacha vreest dat, indien deze gasten in Egypte zijn, zij het er goed naar hun zin zullen vinden en het heengaan zullen vergeten. Hoezeer wordt hier niet Engelands goede trouw (?) miskend! — In Servie, werwaarts vele vlugtelingen de wijk genomen hebben, vermeerdert de deelneming en volksgisting, ondanks al de voorzorgen der regering van dag tot dag. Te Belgrado is een wonder gebeurd, hetwelk veel invloed op de gemoederen oefent. Er moet namelijk op een van de moskee-torentjes of zoogenaamde minarets der vesting, het duidelijke teeken van het heilige kruis verschenen zijn!!!

MENGELINGEN.

De Gazette des Tribunaux deelt, op geloof van eenen brief uit Tiflis in Georgie van den 3 December, het volgende romantisch-tragische verhaal mede, hetwelk door een bekwamen romanschrijver, onder raadpleging der nieuwste geschriften over Circassie, van BELL, LONGWORTH, NEUMANN, enz., gemakkelijk tot eene belangwekkende novelle, of indrukwekkend drama zoo kunnen worden uitgesponnen. Het bedoelde verhaal luidt aldus: »In de maand Maart des jaars 1840 huwde de majoor IZNOSKOF, die in Russische dienst stond, en het dorp Bujnaki in Georgie bewoonde, de dochter van den vorst JICHMIL. Het huwelijk was van den kant der schoone ALEXANDRA niet uit neiging aangegaan, maar zij had zich, met schijnbare gelatenheid, aan den wensch haars vaders onderworpen. Omtrent zes weken na het huwelijk werd het huis van den majoor gedurende den nacht aangegrepen door eene bende Tschetschensische cirkassiers, die, nadat zij den majoor en zijne bedienden hadden vermoord, de woning uitplunderden en in brand staken. Het door de politie en de familie van den majoor bewerkstelligde onderzoek naar de lijken deed zien; dat twee vermist werden, de vrouw van den majoor en eene jonge slaaf, NURIDAN genaamd. Deze jongman werd eenige dagen later gevangen genomen, op het oogenblik, dat hij over eene rivier wilde ontvlugten, ten einde het aan de overzijde opgerigte legerkamp der Tschetschensen te bereiken. Bij zijn verhoor verklaarde hij, dat degeen, die het huis van den majoor had overvallen, de geliefde van ALEXANDRA was, en dat hij haar te paard had medegevoerd. Op voorspraak van ALEXANDRA had men NURIDAN, zoo hij zeide, het leven geschonken. Reeds was eenige tijd verloopen, zonder dat men het minste spoor van den moordenaar konde ontdekken, toen plotseling een aanzienlijk gedeelte der bezetting van Tiflis ontboden werd, ter verleening van bijstand aan een detachement Russische troepen, hetwelk door de Tschetschensische cirkassiers was ingesloten. Daar de Russen thans de overmagt hadden, gelukte het hun, de vijand op de vlugt te drijven, en derzelver aanvoerder zoo zwaar te kwetsen, dat hij buiten staat was, te ontvlugten. Zoodra hij ter aarde was gestort, sprong een jongeling, dien men aan zijne zijde dapper had zien vechten, uit den zadel en vuurde een pistool af tegen het hoofd van den aanvoerder. Met een tweede pistool doodde de jongman oogenblikkelijk daarna zich-zelven en had hij reeds den geest gegeven toen de bevelhebber der Russische krijgsmagt op de plaats des gevechts aankwaam.

De Cirkassische aanvoerder was, hoewel door zijnen vriend even zwaar als door de vijanden gewond, nog in het leven. «Doe met mij wat gij wilt!" zeide hij tegen den Russischen Officier «doch behandel het lijk van mijnen vriend met eerbied: gedoog niet, dat hij beroofd en ontkleed worde." De Russische Officier sloeg zijne oogen op het lijk en zag, dat het dat eener vrouw was, maar ook tezelfder tijd herkende hij in den aanvoerder der Cirkassiers eenen Russischen Officier van hetzelfde garnizoen, HOLOWATY genaamd, die uit de vesting was gevlugt. HOLOWATY zeide, op het ontzielde ligchaam wijzende: «Hier ligt de dochter van den Vorst TALIN JICHMIL, ALEXANDRA heeft getracht haar woord gestand te doen. Wij hadden gezworen, dat wij elkander niet zouden overleven, en dat, wanneer een van ons beiden in des vijands handen mogt geraken, de ander doen zoude hetgeen zij heeft gedaan." HOLOWATY werd van den grond geheven, en, ondanks zijne wonden van eenen gevaarlijken aard waren, was hij op 25 Nov. zoo ver hersteld, dat hij voor den krijgsraad te Tiflis kon worden gebragt, alwaar hij verscheen onder de beschuldiging van desertie.

Naar de beweegredenen zijner desertie gevraagd zijnde, verklaarde hij, als luitenant van het 8e regement kozakken, ten huize van den vorst JICHMIL ingekwartierd zijnde, sterke liefde te hebben opgevat voor diens dochter ALEXANDRA, die hem spoedig wederliefde had betoond, doch tevens verzekerde, nimmer eenen man te zullen huwen, dien zij als eenen slaaf moest aanmerken, en die in eenen verdelgings-oorlog diende tegen een volk, hetwelk deszelfs vrijheid verdedigde. HOLOWATY, die slechts zijnen neiging gehoor gaf, en besloten had, ALEXANDRA aan haar woord te houden, beloofde haar, op staanden voet, de Russische krijgsdienst te verlaten en, tot de Cirkassiers over te gaan, vanwaar hij te eeniger tijd, wanneer hij zich eenen naam had verworven, wilde wederkeeren, en om hare hand aanzoek doen. Hij hield zijn woord, en daar zijne natuurlijke dapperheid door zijne liefde voor ALEXANDRA nog meer werd aangespoord, verhief hij zich weldra tot den rang van een uitstekend aanvoerder der Cirkasiers. Inmiddels was echter ALEXANDRA door haren vader gedwongen geworden, hare hand aan den majoor IZNOSKOF te schenken, en toen HOLOWATY bij de woning van den vorst aankwam, bevond ALEXANDRA zich niet meer daar. Nu besloot hij niet slechts het voorwerp zijner liefde in zijne magt te brengen, maar ook den man te vermoorden, met wien zij was verbonden; om deze reden had hij den hier boven verhaalden moorddadigen aanval ondernomen. Na het afleggen van deze verklaring, waaraan hij nog toevoegde, dat ALEXANDRA, van den nacht af aan, dat hij haar had teruggevonden, in mansgewaad steeds nevens hem had gestreden, werd hij ter zake van desertie ter dood veroordeeld. Alvorens over hem het vonnis uit te spreken, vroeg de presid[ent] hem nog, of hij geen berouw gevoelde, zijn vaandel te hebben verlaten, en de door hem beleden misdaad te hebben gepleegd. Zijn antwoord was: «Neen! ik heb geen misdaad bedreven, en aangezien ik Cirkassier ben, gebood mij regt en pligt te vechten tegen de vijanden van mijn vaderland." Daags na de veroordeeling werd HOLOWATY gefusilleerd. Met eene vaste stem zeide hij tegen de soldaten: «De dood der dapperen verschrikt mij niet, mik op mijn hart aan." Boven zijn graf plaatsten de Russen een bord, met het opschrift: «Schande en dood heeft hij te verwachten, die zijn vaandel verlaat." (*N. Br.*

Nadat in 1838 het Keizerlijk Winter-Paleis door de vlammen voor een groot gedeelte verloren ging, hebben 20 duizend werklieden onophoudelijk aan de herstelling van gearbeid, zoodat het nu, als de fenix, uit zijne asch staat te herrijzen, en in grootsche pracht alle vorstelijke residentiën, waar ter wereld ook, verre overtreffen zal. Geheele zalen zijn met ingelegde wanden van lapis-lazuli opgeluisterd, en geschraagd door zuilen uit één stuk malachiet gebeiteld.

MIDDENPRIJZEN

van de volgende Artikelen te MIDDELBURG.

27 Mei 1841.

De Nederlandsche Mudde.		De Nederlandsche Mudde.	
O. Walchers. Tarwe	f 8.00	Zomer Garst . . .	f 3
Nieuwe dito. . . .	» 7 50	Walch. Paardenb.	»
O. Zeeuwsche dito . .	» 7.25	Raap-olie .	f 47.50 p.
Nieuwe dito . .	» 7.00	Patent-olie .	» 50.00 »
Zeeuwsche Rogge .	» 5.60	Lijn-olie . .	» 38.00 »
Noord-Brab. dito .	» 5.20	Lijnkoeken	f 11.00 de 100
Winter Garst . . .	» 4.60		

Tarwenbrood het Ned. Pond 16 en een halve ce[nt]. Masteluinbrood 15 cent. Roggenbrood 13 en een halve

ZEETIJDINGEN.

VLISSINGEN, den 29. Mei. Sedert den 27. dezer zijn alhier ter reede gekomen:

Voor Antwerpen bestemd:

Sophia, H. H. Niemann, Koningsbergen, lijnzaad; S Antonius, H. A. Klein, Uddewalle, haver; Anna F. Knust, Riga, lijnzaad; Catharina, A. Haasen, Aalburg garst en rogge; Heinrich Charlos, J. T. Andreis, Dantzich, houtwaren; de Maria, P. Baadsgaard, Nikjobing haver; de Commerce, J. G. Engel, Memel, houtwaren; Baron Steiglitz, T. Koning, Riga, lijnzaad; Gezine G zina, J. van der Woude, Stege, garst; Einigtheden, Holmer, Randers, haver; Emelie, J. P. Bradherng Dantzich, houtwaren; Providentia, M. Johnsen, Gohtenburg, houtwaren; The Soho, T. Whitcombe, Londen stukgoederen en passagiers; Johanna Maria, W. K. Groot, Dantzich, lijnzaad; de Zwaan, C. B. Kra Straalsund, garst; Nephtunis, C. Barchmann, Gohtenburg, houtwaren; der Albion; Z. Folker, Gohtenburg houtwaren; Mentor, J. F. Schroder, Memel, houtwaren, Hoppet, O. P. Dahlin, Gohtenburg, houtwaren

Voor Gend bestemd:

Alida, K. H. Scholter, Wismar, garst.

Van Antwerpen zijn de Schelde afgekomen en van de reede naar zee gezeild:

Prinses Victoria, T. Jackson, stukgoederen en passagiers Londen; Anna Margaretha, D. E. Jans, stukgoederen Koppenhage; Heinrich Bernardus, H. Hubers, ballast Archangel; Jeannette, J. Dam, ballast, Liverpool Leopold I, J. Bauwens, wijn, Rotterdam; Leopold C. Zoetelief, ballast, Liverpool; Martha en Annetta, H. Pauls, suiker, Hamburg; Belgica, C. Looms, ballast, Liverpool; Nephtunis, C. O. Nijgren, ball va; The James Calder, M. Webb, ballast, Charleston

Van Gend gezeild:

Campen Gebroeders, H. Carls, suiker, Hamburg; C tine, F. Lange, suiker, Hamburg; der Oceaan, Bathjer, ballast, Newcastle.

ADVERTENTIEN.

AFVAART-UREN VAN DE STOOMBOOT

DE SCHELDE.

MEI 1841.

Van Vlissingen.			ur. m.	Van Breskens.			
Zaturdag	29,	vm.	7.30	Zaturdag	29,	vm.	
		nm.	7.			nm.	
Zondag	30,	—	8.30	Zondag	30,	—	
Maandag	31,	—	9.30	Maandag	31,	—	
	JUNIJ.				JUNIJ.		
Dingsdag	1,	—	10.30	Dingsdag	1,	—	
Woensdag	2,	—	10.30	Woensdag	2,	—	
Donderdag	3,	—		Donderdag	3,	—	
Vrijdag	4,	m.	12.	Vrijdag	4,	nm.	
Zaturdag	5,	nm.	12.30	Zaturdag	5,	—	

Van VLISSINGEN naar NEUZEN en terug.

Donderdag 3 Junij, vm. ten 11 ure en terug nm. ten 2

Te Vlissingen, bij C. J. DE SWART.